

[Glistrup]

fuldstændig og pulveriserer, hvis vi kan putte virksomheden ind under § 4, stk. 1, i ligningsloven, hvor det jo er mere eller mindre tilfældigt, hvilke virksomheder der kan puttes ind.

Således kan der findes et væld af gode argumenter imod lovforslaget, hvorimod det eneste argument, der åbenbart er for forslaget, som sagt er aldeles uholdbart.

Kalnæs (SF):

Jeg er enig med hr. Hagen Hagensen i, at der ikke nødvendigvis skal være symmetri i alle tilfælde, og jeg kan også erklære mig enig i en del af de betragtninger, som hr. Glistrup kom med.

Fra SFs side har vi i mange år haft som skattepolitisk program, at retten til at fratække private renter skulle fjernes. Jeg har ofte sagt, at når man ikke måtte fratække udgifterne til at blive klippet, var der heller ikke nogen grund til, at man måtte fratække udgifterne, som man betalte i private renter, for det var i begge tilfælde betaling for en service, som man fik som privat person. Så jeg erkender, at der ikke behøver at være symmetri.

Men når det er sagt, vil jeg også sige, at vi i SF ser det som noget meget vigtigt, at der ikke indføres nye systemer i vores skattelovgivning, som gør, at man kan få skattefordele ved at trække rentefradrag fra og så samtidig opnå gevinster i form af kursgevinster eller i form af en indeksoptskrivning af det, man har til gode. Derfor synes vi, det er godt, at regeringen er kommet med et forslag, som forhåbentlig kan modvirke, at indeksobligationer i den form, som det har været foreslået, bliver brugt ret meget.

Vi kan således støtte dette forslag fra regeringen fuldt ud. Vi mener, at det må være en midlertidig løsning, indtil man finder en mere permanent løsning på problemerne, men indtil da må vi have en ordening, og derfor kan vi støtte det.

Når erhvervsvirksomheder har spurgt i statsskattedirektoratet og har fået besked på, at sådan er reglerne, og det så viser sig, at konsekvenserne af disse regler er uacceptable for samfundet, så synes vi, det er helt i orden, at man gennemfører en ny lovgivning, som sikrer, at disse uacceptable konsekvenser ikke bliver realiseret. Så må vi komme ind

med en lovgivning; det er netop det, der er meningen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget går ud på, at visse skattepligtige institutioner, som modtager lån, ikke skal have lov til, hvis disse lån er indeksregulerede, at trække indeksreguleringen af hovedstol eller restgæld fra. Jeg vil gerne støtte dette forslag. Jeg mener ikke, vi kan leve med det forhold, at de, der har givet lånet, ikke skal tage indeksreguleringen til indtægt, altså ikke skal betale skat af den, mens den, der har modtaget lånet, kan få lov til at fradrage indeksreguleringen. Det går ikke, det udhuler totalt skattesystemet.

Vi ved, at der er en enkelt bank, der har udbudt et lån, foreløbig til sine aktionærer, på 170 mill. kr., men vi ved også, at en række andre banker står på spring og har bebudet, at såfremt dette godkendes, vil de oprette lån af samme slags. Så varer det jo ikke længe, inden man har det som den almindelige låneform. Dermed er skattesystemet udsat for et nyt voldsomt slag, som det ikke kan bære.

Lovforslagets § 2 lyder:

»Loven finder anvendelse ved indeksreguleringer, der sker den 1. juli 1981 eller senere«.

Jeg vil gerne have, at vi meget grundigt i udvalget drøfter, om det er en heldig formulering. For lån, der er udbudt eller godkendt før den 18. marts, mener jeg, det må være noget usikkert, om vi kan godkende denne formulering. For lån, der er udbudt efter den 18. marts eller godkendt på generalforsamlinger efter den 18. marts, ligger sagen efter min mening ganske klar, specielt for den bank, der er tale om, eftersom denne bank har været nøje orienteret – og også har søgt at gøre sig selv nøje orienteret ved at henvende sig til partier i Folketinget – og derfor er fuldstændig klar over, på hvilket grundlag man vedtog at udbyde dette lån.

Det var meget morsomt at høre de betragtninger over symmetrien i skattesystemet, som hr. Glistrup kom med. Køberen må ikke trække fra, sagde hr. Glistrup, altså skal sælgeren ikke føre det til indkomst – så er der symmetri. Ja men det er ikke den symmetri, som Handelsbanken har anvendt. Det, Handelsbanken har sagt, er: kan vi ikke træffe den aftale, at den, der giver lånet, ikke fører